

Tisztelt Hozzászólók!

Csak annyi történt, hogy a korábbi anyai és apai ágú vizsgálatokat a nagyságrendekkel nagyobb felbontású teljes genom elemzésekkel egészítettük ki. Az anyai és apai vonalak korábbi vizsgálataiból a honfoglaló magyarokban meglévő kb. 30%-os kelet-közép ázsiai örökség volt a legszembetűnőbb, melyből egy hun, avar vagy onogur összetevőre tudtunk következtetni. De ettől még nem lehetett kizárni a „finnugor” kapcsolatot sem, és nem is tettük. Tessék meghallgatni a korábbi youtube előadásaimat, ahol ezt többször említettem. Természetesen a hírverés a lehetséges hun kapcsolatra helyezte a hangsúlyt, amit egyesek felháborodással, mások örömmel fogadtak.

A legújabb genom eredményeink is megerősítették a honfoglalók hun kapcsolatát, és ez komoly média visszhangot is kapott. Sajnálatos, hogy a kezdeti lelkesedés az eredményeink egyoldalú értelmezéséhez vezetett, miközben elsiklott az ugyanekkor igazolt „finnugor” genetikai kapcsolat fölött. Legutóbbi előadásaimban immár lehetőségem nyílt bemutatni az eredményeink teljességét, és várható volt, hogy ez sokaknak csalódást fog okozni. Elsősorban azoknak, akik a magyar eredetkérdést egyfajta politikai meggyőződésként tekintik, akik azt gondolják, hogy az erre irányuló összes tudományos kutatást is efféle meggyőződések vezérlik, és az eredmények tetszés szerint értelmezhetők attól függően, hogy a szekértáborok melyik oldalához tartozik a kutató.

Kéretik tudomásul venni, hogy a tudományos adatok nem értelmezhetők tetszés szerint, és ez fokozottan igaz a természettudományokra. Az innen-onnan olvasott felületes ismeretekből összetákolt okoskodásnak semmi köze a tudományhoz. Márpedig a Kárpát-medencéből származó tízezer éves magyar nyelv elmélete épp ilyen felületes okoskodás eredménye. Mi több teljesen összeegyeztethetetlen bármiféle szkíta-hun rokonsággal, amit sokan egyszerre vallanak.

Tájékoztatom a tisztelt érdeklődőket, hogy a finn nyelv sem őshonos a mai Finnország területén. Ezt a néhány kutató által korábban felvetett elméletet már régen elvetették, és az archeogenetikai adatok szaporodásával a finn őstörténet is egyre szilárdabb alapokra kerül, csak úgy mint a magyar.

Ha valaki elfogulatlanul és figyelmesen hallgatja végig legutóbbi előadásaimat (itt <https://www.youtube.com/watch?v=6tjGxX-4ZZA&t=3733s> és itt <https://www.youtube.com/watch?v=JcyJ3XIYBU>) az előtt egy sokkal realisabb, de nem kevésbé dicső magyar őstörténet tárul fel. A honfoglalók mag népének vaskori ősei az Urál szibériai oldalán az erdőövezet déli határán éltek, és az ázsiai szkíták egyik csoportjaként ellenőrzésük alatt tartották a selyemút legészakibb ágát. Adataink szerint i. e. 300 körül költöztek az Urál európai oldalára, ahol a szarmatákkal egyesülve azok egyik csoportja lehettek. A szarmatákról azt kell tudni, hogy régészeti alig különböznek a szkítáktól. Ezt követően keveredtek a hunokkal i.sz. 300 körül (igen, a keveredés egy genetikai fogalom), és feltételezhetően ekkortól hunnak vallhatták magukat.

Tisztelettel kérdzem, hogy emellett miért lenne emészthetetlen az a tény, hogy a távoli bronzkori múltban a manysikkal közös ugor népcsoportba tartoztak, akik mellesleg szintén a sztyeppe északi határán éltek, és a manysik innen költöztek északra amikor a szétváltak az útjaik? Egyébként a manysik még az újkorban is egy erős, harcos népcsoport volt erődített városokkal, akit az orosz gyarmatosítók csak a szibériai tatárok segítségével tudtak leverni, és még északra úzni. Nem egy szégyellni való rokonság.

És végezetül üzenem, hogy én ebbe az egész kutatásba épp azért vágtam bele, hogy derüljön már ki végre az igazság, és tűnjenek el a nemzetünket megosztó szekértáborok. Az igazság íme kezd felderengeni, és innentől mindenki egyéni felelősséggel tartozik azért, hogy továbbra is fenn kívánja-e tartani az indokolatlan megosztottságot!

Török Tibor